

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2322/2019
18.09.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац председника већа, Јелене Боровац, Бранка Станића, Татјане Матковић Стефановић и др Драгише Б. Слијепчевића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији су пуномоћници Марија Јоксовић и Зоран Венић, адвокати из ..., против тужене ББ а.д. из ..., коју заступа Весна Јовчић, адвокат из ..., ради утврђења ништавости одредбе и исплате, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 206/19 од 21.02.2019. године, у седници одржаној 18.09.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 206/19 од 21.02.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 206/19 од 21.02.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сомбору П 420/18 од 15.11.2018. године, делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца и утврђено да је ништава одредба члана 1. став 1. Уговора о кредиту, у делу који се односи на трошкове обраде кредита, док је захтев тужиоца за утврђење ништавости преосталог дела наведеног члана одбијен као неоснован. Тужена је обавезана да тужиоцу исплати 85,62 евра, са каматом по есконтној стопи Европске централне банке од 02.06.2011. године, закључно са 24.12.2012. године и законском затезном каматом на износ дуга у еврима од 25.12.2012. године до исплате, све у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате. Тужена је обавезана да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка од 45.112,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Сомбору Гж 206/19 од 21.02.2019. године, одбијена је као неоснована жалба странака и потврђена првостепена пресуда. Одбијени су и захтеви странака за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права и предложила да се ревизија сматра изузетно дозвољеном на основу члана 404. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. ЗПП ("Службени гласник РС" 72/11... 55/2014), Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној. Наиме, разлози на којима су засноване одлуке нижестепених судова одговарају и усклађени су са правним ставом овог суда о дозвољености уговарања трошкова кредита, усвојеним на седници Грађанског одељења Врховног касационог суда одржаној 22.05.2018. године. Из наведеног разлога, одлучено је као у ставу првом изреке.

Ревизија тужене није дозвољена ни као редовна.

Према члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра, по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради утврђења ништавости уговора и исплате новчаног износа од укупно 85,62 евра, поднета је 26.02.2018. године. У тужби је означена вредност предмета спора износом од 10.147,00 динара.

Имајући у виду да се ради о имовинско-правном спору који се односи на утврђење ништавости уговора и исплату новчаног износа, у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, ревизија тужене није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа-судија
Звездана Лутовац,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић